

18 dhj A, 03-08-2014

Overweging bij Jesaja 55,1 – 3, Mattheus 14, 13 – 21

Tekort en overvloed, zijn de kernwoorden van de lezingen van vandaag. We leven in een tijd van recessie en economische crisis en veel mensen ondervinden dit aan den lijve. Het aantal baanlozen stijgt nog steeds, jongeren vinden moeilijk werk en ouderen moeten langer doorwerken. In mijn dagelijkse werk als budgetbeheerder, binnen de gemeentelijke afdeling schuldhulpverlening wordt ik ook geconfronteerd met de problemen, waarin mensen terecht zijn gekomen en geen uitweg meer zien. Aan de andere kant liggen de etalages van de winkels vol en worden we via het internet opgeroepen gemakkelijk te kopen. Tekort en overvloed.

Er is tekort aan water en brood in vele delen van de wereld, tekort aan artsen, vakkrachten op velerlei terrein, tekort aan priesters en religieuzen, tekort aan rust en aandacht. De lezingen van vandaag spreken ook over tekort en overvloed. Overvloed in de verzen van Jesaja, tekort in de Matteustekst. Vijfduizend mannen, over vrouwen en kinderen wordt niet gesproken, eten van vijf broden en twee vissen. Vijf en twee, dat is voldoende om te vermoeden waar het in het leven om gaat, wat de echte honger is naar wijsheid, levenszin en houvast; vijf boeken van Mozes en twee stenen tafelen. Vijf en twee, zeven is voldoende, genoeg om thuis te raken in Gods ruimte. En dan blijven er nog twaalf manden over. Als brood van leven wordt gedeeld, als wijsheid, levenszin, humor en inzet worden gedeeld, kan er toch alleen maar overblijven?

Brood van leven deel je, eet je en geef je door. Dit doet mij ook denken aan de uittocht uit Egypte, het volk van Israël in de woestijn, het manna dat de Levende zond, het was de honger naar gerechtigheid, die het volk uit Egypte dreef, Daar wil de Levende hun- en onswel voeden, voedsel voor ons hart. Manna valt in het hart van het opgeslagen kamp, , de plaats van samenleven. Daar moet het gebeuren, in de schijnbare dorheid van het bestaan en niet in de dromerijen van een vertekend verleden. Gods woord in de Thora geeft inspiratie en richting voor een leven op weg naar het land van belofte. De vraag rijst, waarom voedsel. Omdat Israël het verbod met God altijd viert in de maaltijd. De kern van dit verbond luidt breken en delen met God en met elkaar. In deze traditie staat ook Jezus van Nazareth, in de traditie dat mensen die Gods woord ter harte nemen, die het verbond eten en drinken. Het verhaal van de broodvermenigvuldiging, Jezus voedt een grote menigte mensen, heeft niets te maken met vermenigvuldigen, maar met delen.

Als het over delen gaat, biedt dit evangeliefragment voldoende aanknopingspunten, hoe ook wij dit in de praktijk kunnen brengen. Er is voldoende vraag. De wijze waarop Mattheus ons dit verhaal vertelt, verwijst rechtstreeks naar onze liturgische vieringen. In de tijd van het ontstaan van dit evangelie vierde men onderling het geheim van de messiaanse weg van Jezus, als de weg van het leven. Men kwam bij elkaar om het woord te horen en het brood te delen. En is dat ook niet de kern waarom wij tot op de dag van vandaag bij elkaar komen om te vieren. Bijeenkomen in grote of kleine getale, luisteren naar het Woord en brood van leven delen, het lijkt met de ontwikkelingen in onze kerk, dreigende kerksluitingen, minder vieringen, een opgave maar ook een uitdaging. Waar er twee of drie in mijn naam bijeen zijn, ben ik in jullie midden. Laat ook in deze tijd het wonder van de broodvermenigvuldiging ofwel de deling met elkaar ook aan ons gebeuren. Wonderen gebeuren ook in onze tijd, mensen stijgen boven zich uit in wonderlijke prestaties; begeleiding bij ziekte, dementie, onrecht, collectief gevoeld verdriet na de vliegcrash, stille tochten, een kaars, een bloem, even aandacht. Dan blijkt er brood van leven in overvloed te zijn. Amen.

Ruud van der Linden